

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 30P/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204235
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Rybárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2012:3112204235.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Martou Rybárovou, v právnej veci navrhovateľky X. G., štátnej občianky Slovenskej republiky, Š., bydliskom J., A.. J. X, zastúpenej A. G., bydliskom J., A.. J. X, proti odporcovi, K. G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, Ž., bydliskom J. - Y., G. XXX/XX, o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť na výživu navrhovateľky sumou po 135,- Eur mesačne k jej rukám, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 01.09.2012, čím sa z v y š u j e jeho vyživovacia povinnosť k navrhovateľke z doterajšej sumy 70,- Eur mesačne a v časti určenia výšky výživného pre navrhovateľku sa z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 12C/289/2010-27, zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/129/2011-45, zo dňa 23.06.2011.

Dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2012 do rozhodnutia súdu vo výške 130,- Eur pre navrhovateľku súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať v mesačných splátkach po 15,- Eur spolu s určeným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšujúcej časti sa návrh z a m i e t a .

- 2 - 30P/36/2012

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka žiadala, aby súd zvýšil odporcovi vyživovaciu povinnosť zo sumy 70,- Eur mesačne s účinnosťou od 14.02.2012. Jej zástupkyňa v konaní uviedla, že navrhovateľka je študentkou X. X. Z. L. K. J. , kde študuje F. I. W. C.. Žije v 3-izbovom byte spolu s matkou a mladšou sestrou, maloletou K., ktorá sa narodila z rozvedeného manželstva jej rodičov. Náklady na bývanie má rodina 187,- Eur mesačne. Jej matka spláca jeden úver, ktorý si vzala po rozvode manželstva od ČSOB na kúpu bytu vo výške 60.000,- Eur s mesačnými splátkami 437,- Eur. Matka Ž. Z. v oblasti Z. a v roku 2011 mala príjmy vo výške 4.733,91 Eur a výdavky 3.800,09 Eur. Za prihlášku na vysokú školu zaplatila 30,- Eur a za študentský preukaz ISIC pre zľavy stál 15,- Eur. Za ubytovanie na private platí 90,- Eur mesačne.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil. Uviedol, že je rozvedený a žije v rodinnom dome po svojich rodičoch sám. Mesačne platí zálohu za plyn 60,- Eur, za elektrinu 30,- Eur a kvartálne 30-40 Eur za vodu. Po rozvode manželstva začal žiť sám a vzal si pôžičku vo výške 6.000,- Eur na úhradu

nevyhnutných nákladov spojených s novým bývaním. Okrem výživného plnoletej X., ktoré platí vo výške 70,- Eur mesačne má vyživovaciú povinnosť ešte k maloletej K., ktorej prispieva na výživu mesačne 70,- Eur na základe rozsudku tunajšieho súdu, č.k. 26P/41/2012-20, zo dňa 13.06.2012. Pracuje ako Ž. v oblasti A. - F. a prácu si zabezpečuje sám. V roku 2012 vystavil iba jednu faktúru na sumu 70,- Eur. Naposledy pracoval tri mesiace, vystavil dve faktúry, jednu na 600,- Eur a druhú na 800,- Eur, ale spoločnosť, pre ktorú pracoval, C. so sídlom v J., faktúry do dnešného dňa neuhradila. Odporca poukázal na to, že v súčasnosti nemá príjem, z ktorého by mohol platiť zvýšené výživné pre navrhovateľku. Poukázal tiež na to, že navrhovateľke až do 14-tich rokov platil poisťku, ktorú do 18-tich rokov potom platila matka. Navrhovateľka si tak môže vybrať finančné prostriedky na štúdium z tohto poistenia. Pri úhradách výživného obom jeho dcéram, teda navrhovateľke aj maloletej K., sa snažil zachovať rovnováhu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil spis tunajšieho súdu, sp. zn. 30P/36/2012, rozsudky tunajšieho súdu, č.k. 12C/289/2010-27, zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/129/2011-45, zo dňa 23.06.2011 a č.k. 26P/41/2012-20, zo dňa 13.06.2012, pokladničné doklady o úhrade za stomatologickú starostlivosť, za lieky navrhovateľky, doklad o úhrade za bývanie, doklady o úhrade za poplatky spojené s prihlásením na štúdium, poistenie, vstup do systému ISIC, registračný poplatok za vstup do Univerzitnej knižnice, daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby matky navrhovateľky za rok 2011, jej živnostenský list, 6 faktúr vystavených odporcom v roku 2011 a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo zhodného prednesu účastníkov a oboznámeného spisu tunajšieho súdu mal súd za preukázané, že navrhovateľka je dcérou odporcu. Manželstvo jej matky a odporcu bolo rozvedené a výživné na navrhovateľku (vtedy ešte maloletú) bolo naposledy určené rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 12C/289/2010-27, zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom

- 3 -

30P/36/2012

Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/129/2011-45, zo dňa 23.06.2011. Podľa tohto rozhodnutia bol odporca zaviazaný platiť na jej výživu sumou po 70,- Eur mesačne. Druhému dieťaťu narodenému z tohto manželstva, maloletej K., bol odporca zaviazaný platiť výživné 50,- Eur mesačne. Z rozsudku tunajšieho súdu, č. k. 26P/41/2012-20, zo dňa 13.06.2012, mal súd preukázané, že odporca uzatvoril s matkou navrhovateľky rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zaviazal platiť druhému dieťaťu narodenému z tohto rozvedeného manželstva, maloletej K., výživné vo výške 70,- Eur mesačne.

Z výpovede zástupkyne navrhovateľky mal súd za preukázané, že počas štúdia v J. nie je ubytovaná na internáte, nestravuje sa v študentskej jedálni a stravuje sa sama. V čase štúdia býva v 2-izbovom byte, ktorý si prenajala a býva v ňom spolu s ďalšími štyrmi študentmi, z ktorých každý platí nájomné vo výške 90,- Eur mesačne. Jej matka, A. G., živnostensky podniká v oblasti Z., s príjmom v roku 2011 vo výške 4.733,91 Eur a výdavkami 3.800,09 Eur. V roku 2011 mala základ dane vo výške 1.068,17 Eur. Z rozhodnutia J. Q. K. J., Z. L., mal súd preukázané, že navrhovateľka je študentkou denného štúdia v I. stupni v študijnom odbore Q.S. W. Z. W. Q. Q.-K. Z.. Počas štúdia v J. býva v 2-izbovom byte, ktorý si spolu s ďalšími študentmi prenajala s mesačným nájomom 90,- Eur, pričom každý z nich platí nájomné 90,- Eur mesačne. Na internátne, lacnejšie ubytovanie nárok nemá, nakoľko od miesta štúdia má trvalé bydlisko vo vzdialenosti menšej ako 100 km. Ďalšie výdavky má s úhradou za učebnice, ktoré si kupuje, alebo kopíruje, cestovné vlakom 16,- Eur mesačne (jedna cesta 2,- Eur x 4 x 2), poistenie 21,93 Eur, poplatok za vstup do Univerzitnej knižnice 3,- Eur a výdavky má aj na stomatologickú starostlivosť. Stravuje sa samostatne, matka jej kupuje potraviny týždenne za cca 30,- Eur a dáva jej týždenne 40,- Eur vreckové.

Z výpovede odporcu vyplynulo, že žije sám v rodinnom dome po svojich rodičoch. Náklady na bývanie má mesačne vo výške 90,- Eur za energie (plyn a elektrina) a kvartálne 40,- Eur za vodu. Okrem navrhovateľky má vyživovaciú povinnosť ešte k maloletej K., ktorej platí výživné 70,- Eur mesačne na základe rozsudku tunajšieho súdu. V roku 2011 mal základ dane 3.628,83 Eur. Príjem zo živnosti mal

vo výške 4.180,- Eur a výdavky 551,- Eur. Výdavky si uplatňoval podľa skutočných nákladov na základe dokladov.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy,

- 4 -

30P/36/2012

ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ako základnú hmotnoprávnu podmienku existencie a trvania nároku na výživné určuje zákon o rodine stav potrieb oprávnenej osoby, ktorý je charakterizovaný tým, že táto osoba nie je schopná sama sa živiť. Je to podmienka vzniku nároku, ktorý prichádza do úvahy iba vtedy, ak je splnená. Tento nárok však možno priznať iba od podania návrhu, ak ide o plnoletú osobu.

Ďalším kritériom pre určenie rozsahu výživného na plnoleté dieťa sú schopnosti a možnosti povinného, to znamená, že rodič prispieva na výživu dieťaťa, pokiaľ to jeho možnosti a schopnosti dovoľujú.

Z pohľadu uvedených zákonných ustanovení súd vyhodnotil zistený skutkový stav takto.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka sa po ukončení strednej školy prihlásila na vysokú školu, ktorú navštevuje. Je študentkou X. ročníka denného I. štúdia na Z. L. J. Q.. Pripravuje sa teda na svoje povolanie. S týmto štúdiom navrhovateľky sú spojené finančné náklady, predovšetkým na ubytovanie, stravné, cestovné ako aj náklady spojené s nákupom kníh a školských pomôcok. Okrem toho má navrhovateľka náklady na oblečenie, kultúrne a športové vyžitie, na ktoré má bezpochyby právo. Jej nárok na výživné je teda daný, nakoľko nie je schopná samostatne sa živiť. Súd bol preto toho názoru, že navrhovateľka je aktívne legitimovaná k podaniu návrhu na určenie vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o zvýšenie výživného, vychádzal súd zo všeobecnej známej skutočnosti (zverejňovanej v médiách a štatistických údajoch), že náklady vysokoškolského štúdia sa na školách mimo Bratislavy pohybujú vo výške asi 165,- Eur mesačne. Ak súd zoberie do úvahy, že aj matka navrhovateľky je povinná s prihliadnutím na jej príjem, prispievať na jej výživné aspoň sumou 30,- Eur (jej povinnosť sa kompenzuje osobnou starostlivosťou), potom do uvedeného priemeru nákladov na štúdium navrhovateľke chýba suma 135,- Eur. Z tohto dôvodu súd pri rozhodovaní o zvýšení výšky výživného vychádzal z tejto čiastky. Takto určené výživné sa súdu javí primeraným aj s prihliadnutím na skutočnosť, že odporca mal v roku 2011 základ dane 3.628,83 Eur a pracuje ako živnostník v odbore A. - F..

Vychádzajúc zo zisteného stavu a citovaných zákonných ustanovení mal súd za to, že nárok navrhovateľky bol dôvodný do výšky 135,- Eur s účinnosťou od 01.09.2011, teda od prijatia na vysokoškolské štúdium a preto vo zvyšnej časti prevyšujúcej uvedenú sumu, súd návrh zamietol.

Dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2012 do rozhodnutia súdu vo výške 130,- Eur (mesiace 09 a 10/2012 2x 65,- Eur) súd povolil odporcovi splácať za podmienok, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

- 5 -

30P/36/2012

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vzhľadom k tomu, že žiaden z účastníkov si trovy konania neuplatňoval, súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný

počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca,
 - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
 - konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne

- 6 -

30P/36/2012

- poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol
- dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).